

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 59/2013
13.06.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М. и др, због кривичног дела противправно лишење слободе из члана 63. став 4. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 112/12 од 20.05.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 112/12 од 20.05.2013. године као основан, па се УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ковину К 235/01 од 27.03.2002. године окривљени М.М., В.К., З.К., Л.Д. и Ж.Ј. оглашени су кривим и осуђени због извршења кривичног дела противправно лишење слободе из члана 63. став 4. у вези става 1. КЗ РС.

Окружни суд у Панчеву, поводом жалбе ОЈТ из Беле Цркве и окривљених, решењем Кж 544/02 од 24.02.2003. године укинуо је првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку Општински суд у Ковину је пресудом К 61/03 од 03.04.2009. године окривљене М.М., В.К., Л.Д. и Ж.Ј. огласио кривим због извршења кривичног дела противправно лишење слободе из члана 63. став 4. у вези става 1. КЗ РС и изрекао им условне осуде тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одредио да се казне неће извршити уколико окривљени у року од две године не изврше ново кривично дело, док је З.К. ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело.

Одлучујући о жалбама Општинског јавног тужиоца у Белој Цркви и бранилаца окривљених, Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године, поводом жалби а по службеној дужности, укинуо је наведену првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 112/12 од 20.05.2013. године против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да

је захтев за заштиту законитости основан, да је другостепени суд повредио закон на штету окривљених те да побијану пресуду укине и предмет врати жалбеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђени изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби, такву одлуку другостепени суд не може донети у случају када је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укинута.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља "процесну забрану" за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Општинског суда у Ковину К 61/03 од 03.04.2009. године донета у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније првостепене пресуде истог суда К 235/01 од 27.03.2002. године, другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду је био дужан да у смислу одредбе члана 377. ст. 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба чл. 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године, тиме је учинио повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП на штету окривљених, који имају право на суђење у разумном року као и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Новом Саду.

Због учињене повреде закона Врховни касациони суд је, уважањем захтева за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1174/10 од 13.06.2011. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија, Драгиша Ћорђевић,с.р.